

چکیده

یکی از مهمترین مزینتهای صنایع کوچک، قدرت اشتغال زایی بالای آنها است. گسترش این صنایع بویژه برای اقتصادهایی که با مشکل کمبود سرمایه مواجه بوده و نیروی کار فراوان دارند، حائز اهمیت است. از جمله عواملی که در سطح بهره وری تولید صنایع کوچک تاثیر چشمگیری دارد، کیفیت نیروی کار شاغل در آن است. به کارگیری بیشتر نیروی کار متخصص و دانش آموخته به توان تولید بالا، قدرت خلاقیت و کارآفرینی زیاد و در نهایت باعث افزایش بهره وری نیروی کار در فرایند تولید منجر می شود. در این مقاله، ساختار اشتغال در صنایع کوچک (۴۹ - ۱۰ نفر کارکن) در ایسران بررسی و روند آن طی سالهای ۸۰ - ۱۳۷۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار می گیرد. موانع اشتغال بیشتر دانش آموختگان مورد مطالعه و راهکاری برای به کارگیری بیشتر افراد (بویژه دانش آموختگان) در صنایع کوچک ارائه خواهد شد.^(۱)

بررسی وضعیت اشتغال

دانش آموختگان

در صنایع کوچک ایران

دکتر محمد مولایی

مقدمه

در ۲ تا ۳ دهه اخیر بسیاری از کشورهای جهان بویژه کشورهای جنوب شرق آسیا، استراتژی توسعه صنعتی خود را براساس توسعه و گسترش صنایع کوچک در نظر گرفته اند.

یکی از مهمترین مزینتهای صنایع کوچک قدرت اشتغال زایی بالای آنها است. گسترش این صنایع بویژه برای اقتصادهایی که با مشکل کمبود سرمایه مواجه بوده و نیروی کار فراوان دارند، حائز اهمیت است، زیرا معمولاً مقدار سرمایه کمی در مقابل تعداد زیاد نیروی کار نیاز دارند، در حالی که چنین شرایطی عموماً در صنایع بزرگ فراهم نیست. در صنایع بزرگ اغلب سعی می شود که در فرایند تولید، از نیروی کار کمتری استفاده شود و عمدتاً سیستم های کنترل و فناوری ماشینی است که روند تولید را انجام می دهد. لذا در این گونه صنایع عموماً پرسنل متخصص متناسب با فناوری آن صنعت به کار گرفته می شوند. اما در صنایع کوچک به علت عام بودن کار و جایگزینی بیشتر نیروی انسانی به جای ماشین آلات و به علت عدم توجه اقتصادی در سرمایه گذاری اولیه، فرصت اشتغال بیشتری

فراهم می شود.

از جمله عواملی که در سطح بهره وری تولید صنایع کوچک تاثیر چشمگیری دارد، کیفیت نیروی کار شاغل در آن است. بدیهی است که نیروی کار متخصص و دانش آموخته دارای توان تولیدی بالا، قدرت کارآفرینی زیاد و در افزایش بهره وری نیروی کار در فرایند تولید تاثیر بسزایی دارد.

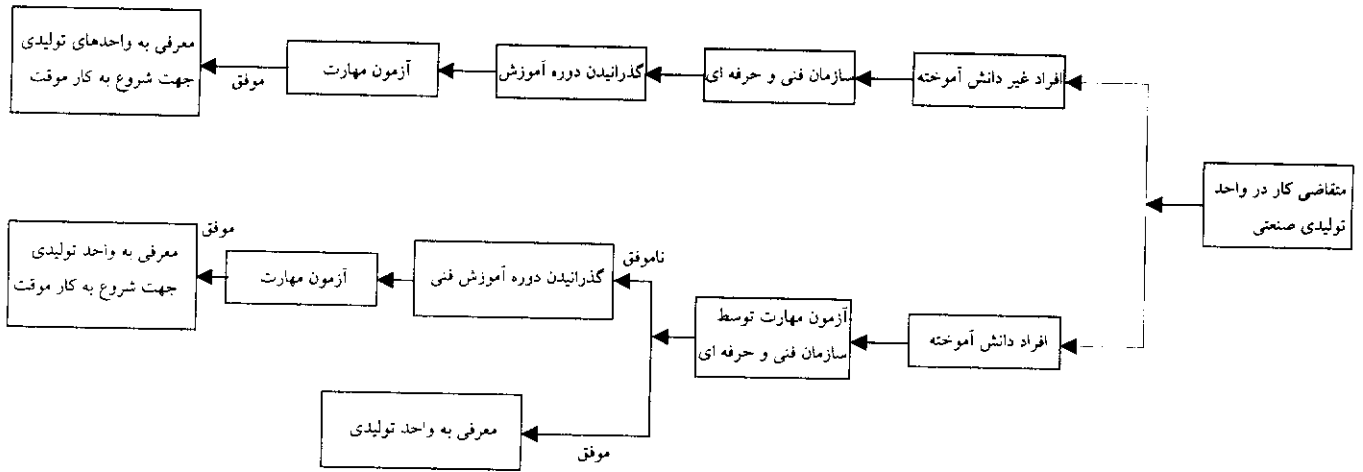
از آنجا که یکی از دغدغه های جامعه کنونی ما در سالهای اخیر بحران بیکاری بویژه در میان دانش آموختگان است و این قشر از جامعه دارای توان بالقوه کاری بالاتری نسبت به افراد غیردانش آموخته هستند، لذا یکی از فرصتهای شغلی مناسب برای آنها، اشتغال در صنایع کوچک است.

بررسی ساختار اشتغال دانش آموختگان در صنایع کوچک

جدول شماره یک بیانگر تعداد و سهم شاغلان دانش آموخته و غیر دانش آموخته در کل صنایع کوچک (۴۹ - ۱۰ نفر کارکن) طی سالهای ۸۰ - ۱۳۷۳ است. چنانکه ملاحظه می شود در سال ۱۳۷۳، کل کارگاههای واحدهای تولیدی صنعتی (۴۹ - ۱۰ نفر

کارکن) ۱۰ هزار و ۹۷۴ واحد تولیدی بوده است که دربرگیرنده ۲۰۶ هزار و ۱۰۱ نفر کارکن بوده است. از بین کل شاغلان واحدهای تولیدی ۱۹۲ هزار و ۴۸ نفر را غیر دانش آموخته (متشکل از افراد دیپلم، کمتر از دیپلم و بی سواد) و ۱۴ هزار و ۵۳ نفر را دانش آموخته (متشکل از افراد فوق دیپلم، لیسانس، فوق لیسانس و دکترا) تشکیل داده اند. به عبارت دیگر، در سال ۱۳۷۳ به ازای هر ۱۳/۶ نفر شاغلان غیردانش آموخته، یک نفر دانش آموخته در واحدهای تولیدی صنعتی کوچک مشغول به کار بوده اند.

همان طور که در جدول شماره یک ملاحظه می شود در کل صنایع (۴۹ - ۱۰ نفر کارکن)، ۹۳/۲ درصد شاغلان غیردانش آموخته و فقط ۶/۸ درصد شاغلان واحدهای تولیدی صنعتی را دانش آموختگان تشکیل داده اند، در بین شاغلان غیر دانش آموخته، ۶۷/۲ درصد زیردیپلم، ۱۵/۹ درصد دیپلم و ۱۰ درصد بی سواد بوده اند. در بین شاغلان دانش آموخته، ۳/۶ درصد لیسانس، ۲/۶ درصد فوق دیپلم، ۰/۴۲ درصد فوق لیسانس و ۰/۱۱ درصد دارای مدارک دکترا بوده اند. از مطالعه آمار فوق چنین استنباط می شود

الگوی پیشنهادی (۱): ضوابط استخدام موقت افراد دانش آموخته و غیردانش آموخته در واحدهای تولیدی صنعتی

که متأسفانه دانش آموختگان نقش چندانی در فرایند تولید صنایع کوچک ایران ندارند و این امر بدون شک می تواند یکی از علل تعطیلی و ورشکستگی^(۱) صنایع کوچک و عدم قدرت رقابت آنها با صنایع بزرگ داخلی و خارجی قلمداد گردد.

در سال ۱۳۸۰، تعداد واحدهای صنعتی کوچک (۴۹ - ۱۰ نفر کارکن) ۸۱۰۷ واحد تولیدی بوده است که دربرگیرنده ۱۸۱ هزار و ۲۲۵ نفر کارکن بوده است.

از بین کل شاغلان واحدهای تولیدی صنعتی ۱۶۱ هزار و ۸۷۸ نفر را غیر دانش آموخته و ۱۴ هزار و ۵۳ نفر را دانش آموخته تشکیل داده اند. به عبارت دیگر، در سال ۱۳۸۰، به ازای هر ۸/۴ نفر شاغل غیردانش آموخته، یک نفر دانش آموخته در واحدهای تولیدی صنعتی مشغول به کار بوده اند که بیانگر به کارگیری بیشتر دانش آموختگان نسبت به سال ۱۳۷۳ در صنایع کوچک کشور است.

براساس جدول شماره یک، در سال ۱۳۸۰ در کل صنایع ۴۹ - ۱۰ نفر کارکن، ۸۹/۳ درصد شاغلان را غیر دانش آموخته و ۱۰/۷ درصد شاغلان واحدهای تولیدی صنعتی را دانش آموختگان تشکیل داده اند. در بین شاغلان غیردانش آموخته ۵۷/۱ درصد شاغلان زیردیپلم، ۲۴/۵ درصد دیپلم و ۷/۷ درصد بی سواد بوده اند. در بین شاغلان دانش آموخته ۶/۶ درصد لیسانس، ۳/۴ درصد فوق دیپلم، ۰/۵۴ درصد فوق لیسانس و ۰/۱۶ درصد دارای

مدرک دکترا بوده اند.

از مقایسه تعداد و سهم شاغلان دانش آموخته و غیر دانش آموخته در صنایع ۴۹ - ۱۰ نفر کارکن و همچنین روند به کارگیری آنها طی سالهای ۸۰ - ۱۳۷۳

**گسترش صنایع کوچک به
خاطر داشتن مزیت
اشتغالزایی آن برای
اقتصادهایی که با مشکل
کمبود سرمایه و نیروی کار
فراوان مواجه اند،
حائز اهمیت است.**

می توان نتیجه گرفت که اولاً تعداد کل شاغلان در واحدهای تولیدی صنعتی کوچک طی سالهای مورد مطالعه روبه کاهش بوده است و این به علت کاهش تعداد واحدهای تولیدی صنعتی بوده است که در سالهای اخیر دچار تعطیلی و ورشکستگی شده اند.

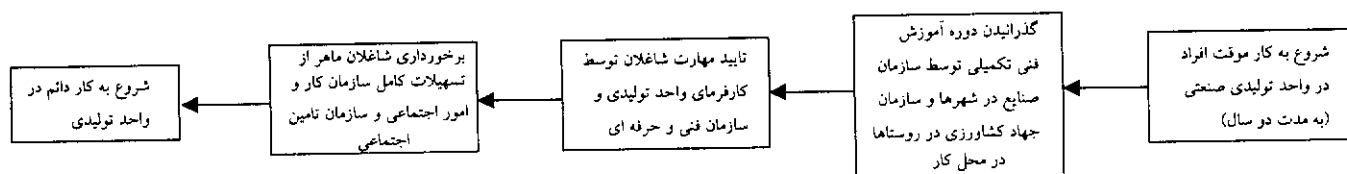
طی سالهای مورد مطالعه، در حدود ۹۰ درصد شاغلان واحدهای تولیدی را افراد غیر دانش آموخته تشکیل داده اند که در بین آنها بیش از ۵۰ درصد شاغلان، دارای مدرک تحصیلی کمتر از دیپلم بوده اند، بنابراین، ملاحظه می شود که ساختار اشتغال صنایع کوچک ایران را کارگران ساده تشکیل می دهند

که بیش از نیمی از آنها زیردیپلم و بی سواد هستند. گرچه تعدادی از این کارگران ممکن است به مرور زمان دارای تجارب فنی و تحصیلی شده و به کارگر ماهر تبدیل شوند، لکن به علت عدم برخوردارگی از تحصیلات فرایند تولید هستند و این امر در کیفیت نه چندان مناسب محصولات تولیدی صنایع کوچک موثر بوده و توان رقابتی کوچک را در مقابل صنایع بزرگ (که عموماً از شاغلان ماهر و دانش آموخته استفاده می کنند) به شدت پایین می آورد و در نهایت به ورشکستگی و تعطیلی آنها منجر می گردد.

البته گرچه روند به کارگیری دانش آموختگان طی سالهای ۸۰ - ۱۳۷۳ در صنایع کوچک ایران روبه افزایش بوده و نسبت به کارگیری شاغلان غیردانش آموخته به دانش آموخته از ۱۳/۶ نفر در سال ۱۳۷۳ به ۸/۴ نفر در سال ۱۳۸۰ در واحدهای صنعتی کوچک کاهش یافته است اما چنین نسبتی با توجه به اینکه در صنایع مدرن و پیشرفته عموماً به ازای هر سه نفر شاغل غیردانش آموخته یک نفر دانش آموخته مشغول به کار است، فاصله زیادی دارد و باید به دنبال راهکاری برای به کارگیری بیشتر دانش آموختگان در صنایع کوچک ایران بود.

مشکلات و موانع به کارگیری دانش آموختگان در صنایع کوچک

بنابر مطالعات انجام شده در ایران، علل

الگوی پیشنهادی (۲): ضوابط به کارگیری دائم افراد در واحد تولیدی صنعتی (کوچک و متوسط)

بویژه دانش آموختگان) توسط سازمان فنی و حرفه ای، توان مهارت عملی آنها موردسنجش قرار می گیرد و در صورت عدم برخوردار بودن متقاضیان از مهارت موردنیاز واحدهای تولیدی صنعتی، با برگزاری دوره های کوتاه مدت آموزشی، مهارت موردنیاز به آنها آموزش داده می شود و بدینوسیله متقاضیان را برای کار و رفع نیازهای واحدهای تولیدی صنعتی کوچک آماده می کند. چنین روشی باعث می شود که هم نیروی کار دانش آموخته بیشتر مشغول به کار شود و هم سطح تحصیلات شاغلان واحدهای تولیدی کوچک که در خلاقیت و نوآوری و بهره وری آنها در صنایع کوچک موثر است، افزایش یابد.

همان طوری که در الگوی شماره یک ملاحظه می شود، هرگاه متقاضی کار در واحدهای تولیدی کوچک غیردانش آموخته باشد، باید ابتدا دوره آموزش فنی را در سازمان فنی و حرفه ای بگذراند و در صورت موفقیت در آزمون مهارت به واحد تولیدی جهت شروع به کار موقت معرفی شود.

هرگاه متقاضی کار در واحد تولیدی صنعتی دانش آموختگان باشند، ابتدا باید در آزمون مهارت توسط سازمان فنی و حرفه ای شرکت کنند، در صورت موفقیت به واحد تولیدی معرفی و در صورت عدم موفقیت باید دوره آموزش فنی را گذرانده و پس از موفقیت در آزمون به واحد تولیدی صنعتی جهت اشتغال موقت معرفی شوند.

الگوی شماره دو، ضوابط به کارگیری دائم شاغلان را در واحدهای تولیدی صنعتی کوچک نشان می دهد. همان طوری که ملاحظه می شود، پس از شروع به کار موقت افراد دانش آموخته و غیر دانش آموخته در واحدهای تولیدی کوچک برای یک زمان معین (مثلاً دو سال) و گذراندن دوره آموزش فنی تکمیلی تحت نظر سازمان صنایع کوچک و تأیید مهارت شاغلان توسط کارفرمای واحد تولیدی

صنعتی و... عهده دار تربیت نیروی کار فنی هستند. همچنین وزارت صنایع و معادن و وزارت جهاد کشاورزی، انواع آموزشهای ضمن خدمت (پودمانی) را به صورت کوتاه مدت جهت افزایش مهارت شاغلان واحدهای تولیدی صنعتی به عهده دارند.

در الگوی پیشنهادی زیر نقش دولت و سازمانهای وابسته به آن (بخصوص سازمان فنی و حرفه ای) در تربیت نیروی کار ماهر جهت برخوردار شدن از مهارت لازم برای شروع به کار در واحدهای تولیدی صنعتی در نظر گرفته شده است.

بدیهی است که سازمان فنی و حرفه ای (و

یکی از فسرتهای شغلی مناسب برای دانش آموختگان جامعه ما اشتغال در بخش صنایع کوچک است.

متاسفانه دانش آموختگان نقش چندانی در فرایند تولید صنایع کوچک ایران ندارند.

دیگر سازمانهای مشابه) در ایران می توانند مرکز نقل تربیت نیروی کار ماهر جهت آماده سازی آن برای کار در واحدهای تولیدی صنعتی در نظر گرفته شوند و بدینوسیله نقش ارزشمندی در رفع نیازهای حرفه ای واحدهای تولیدی و ایجاد اشتغال در کشور ایفا کنند.

یکی از مزایای الگوهای پیشنهادی که جهت به کارگیری شاغلان دانش آموخته و غیردانش آموخته با هدف افزایش سطح مهارت آنها در واحدهای تولیدی صنعتی کوچک در نظر گرفته شده، آن است که با آزمون از متقاضیان اشتغال در واحدهای صنعتی کوچک

به کارنگرفتن دانش آموختگان در صنایع کوچک عبارتند از: ۱- پایین بودن سطح مهارت ۲- تجربه کم ۳- دستمزدهای انتظاری بالا ۴- انطباق نداشتن تحصیلات دانشگاهی با نیازهای عملی واحدهای تولیدی.

بنابراین، عوامل فوق باعث شده است که صاحبان واحدهای تولیدی کوچک به کارگیری کارگران ساده و غیردانش آموخته - که حاضر به دریافت دستمزدهای پایین هستند - را به دانش آموختگان ترجیح بدهند و مهارت موردنیاز واحد تولیدی خود را به آنها به مرور زمان یاد بدهند. چنین وضعیتی همان شیوه سنتی استاد و شاگردی در صنایع و مشاغل مختلف کشور است که در دنیای کنونی منسوخ شده است زیرا زمان طولانی نباید صرف آموزش تجربی (ونه علمی) به یک کارگر ساده برای تبدیل آن به یک کارگر ماهر گردد. ضمن آنکه به علت عدم برخوردار بودن کارگران از تحصیلات تخصصی در ارتباط با فعالیت صنعتی مربوطه، عموماً اکثر آنها فاقد خلاقیت و ابتکار در محیط کار هستند. زیرا یکی از عواملی که به خلاقیت و نوآوری در یک حرفه و فعالیت صنعتی منجر می شود، آشنایی با مبانی علمی و تئوریک آن فعالیت است که این امر تنها از طریق تحصیلات دانشگاهی و یا حداقل گذراندن دوره آموزش فنی و تخصصی به دست می آید.

نتیجه گیری

در کشورهای مختلف جهان سازمانها و مراکز مختلف آموزش رسمی و غیررسمی مسئولیت آموزش و تربیت نیروی کار فنی را به عهده دارد. در ایران علاوه بر مراکز رسمی (مانند دانشگاهها و هنرستانهای فنی) که به صورت کلاسیک عهده دار آموزش نیروی کار فنی هستند، مراکز دیگر دولتی (مانند سازمان فنی و حرفه ای) و غیردولتی (مانند سازمان مدیریت صنعتی، مرکز آموزش و تحقیقات

جدول (۱): مقایسه تعداد و سهم شاغلان دانش آموخته و غیردانش آموخته در کل صنایع ۴۹ - ۱۰ نفر کارکن، طی سالهای ۸۰ - ۱۳۷۳

سال	تعداد کارگاهها	کل شاغلان	غیردانش آموختگان				دانش آموختگان				
			جمع	بی سواد	کمتر از دیپلم	دیپلم	جمع	فوق دیپلم	لیسانس	فوق لیسانس	دکترا
۱۳۷۳	۱۰۹۷۴	۲۰۶۱۰۱	۱۹۲۰۴۸	۲۰۶۹۱	۱۳۸۵۳۱	۲۲۸۲۶	۱۴۰۵۳	۵۴۷۴	۷۴۸۴	۸۶۵	۲۳۰
	-	۱۰۰	۹۳/۲	۱۰	۶۷/۲	۱۵/۹	۶۸	۲/۶	۳/۶	۰/۴۲	۰/۱۱
۱۳۷۴	۱۰۷۴۴	۱۹۳۶۱۰	۱۸۰۰۰۵	۲۵۴۸۵	۱۲۲۱۸۶	۳۲۳۳۴	۱۲۶۰۵	۴۳۴۸	۷۳۲۲	۷۲۲	۲۱۳
	-	۱۰۰	۹۳/۵	۱۳/۲	۶۳/۴	۱۶/۷	۶۵	۲/۲	۳/۸	۰/۳۷	۰/۱۱
۱۳۷۵	۱۰۹۳۲	۱۹۹۳۰۱	۱۸۵۷۸۹	۲۵۳۵۵	۱۲۶۳۸۱	۲۴۰۵۳	۱۳۵۱۲	۴۶۵۵	۷۸۲۷	۸۱۱	۲۱۹
	-	۱۰۰	۹۳/۲	۱۲/۷	۶۳/۴	۱۷/۱	۶۸	۲/۳	۳/۹	۰/۴۱	۰/۱۱
۱۳۷۶	۱۱۳۹۵	۲۰۷۰۱۳	۱۹۰۷۸۷	۲۳۰۶۲	۱۳۰۸۶۷	۳۶۸۵۸	۱۶۲۲۶	۵۲۴۰	۹۸۰۴	۹۰۳	۲۷۹
	-	۱۰۰	۹۲/۲	۱۱/۱	۶۳/۲	۱۷/۸	۷/۸	۲/۵	۴/۷	۰/۴۳	۰/۱۳
۱۳۷۷	۱۱۷۳۰	۲۰۸۹۶۰	۱۹۱۸۹۳	۲۳۶۸۸	۱۳۰۵۹۷	۳۸۶۰۸	۱۷۰۶۷	۵۴۳۰	۱۰۳۳۲	۱۰۰۳	۳۰۲
	-	۱۰۰	۹۱/۸	۱۰/۹	۶۳/۵	۱۸/۵	۸/۲	۲/۶	۴/۹	۰/۴۸	۰/۱۴
۱۳۷۸	۸۳۶۱	۱۸۳۶۴۴	۱۶۶۷۲۸	۱۸۵۶۰	۱۱۰۳۳۳	۳۷۸۴۵	۱۶۹۱۶	۵۴۳۴	۱۰۲۳۰	۹۶۲	۲۹۰
	-	۱۰۰	۹۰/۸	۱۰/۱	۶۰/۱	۲۰/۶	۹/۲	۲/۹	۵/۶	۰/۵۲	۰/۱۶
۱۳۷۹	۸۴۶۶	۱۸۷۶۸۶	۱۶۸۷۱۹	۱۶۴۸۲	۱۰۹۳۴۲	۴۲۸۹۵	۱۸۹۶۷	۵۹۸۰	۱۱۷۳۸	۹۵۹	۲۸۹
	-	۱۰۰	۸۹/۹	۸/۸	۵۸/۲	۲۲/۸	۱۰/۱	۳/۲	۶/۲	۰/۵۱	۰/۱۵
۱۳۸۰	۸۱۰۷	۱۸۱۲۲۵	۱۶۱۸۷۸	۱۳۹۸۲	۱۰۳۴۵۰	۴۴۴۶۶	۱۹۳۴۷	۶۱۱۹	۱۱۹۵۲	۹۸۲	۲۹۴
	-	۱۰۰	۸۹/۳	۷/۷	۵۷/۱	۲۴/۵	۱۰/۷	۳/۴	۶/۶	۰/۵۴	۰/۱۶

ماخذ: (مرکز آمار ایران، ۸۰ - ۱۳۸۳) و محاسبات محقق

و سازمان فنی و حرفه ای، شاغلان ماهر از تسهیلات کامل سازمان کار و امور اجتماعی و سازمان تامین اجتماعی برخوردار شده و در واحد تولیدی به صورت دائم مشغول به کار می شوند. اجرای چنین ضوابطی هم به ایجاد انگیزه های لازم برای شاغلان جهت ارتقای کیفیت کار و مهارت آنها منجر می گردد و هم زمینه های مناسب جهت به کارگیری بیشتر متقاضیان کار (بخصوص دانش آموختگان) را فراهم می آورد. ضمناً دولت بـ... انواع تسهیلات مالی، مشوقهای مالیاتی و خدمات آموزشی و اطلاعاتی را به کارفرمایان برای اجرای الگوهای پیشنهادی اعطا کند. انواع حمایتهای دولت می تواند در به کارگیری هرچه بیشتر دانش آموختگان در واحدهای تولیدی صنعتی موثر باشد، زیرا هم به افزایش اشتغال دانش آموختگان و نیروهای کار ماهر در صنایع کوچک منجر می شود و هم به افزایش قدرت نوآوری و خلاقیت شاغلان صنایع کوچک در بخش صنعت می انجامد و در نهایت

به رشد و گسترش صنایع کوچک و افزایش قدرت رقابتی آنها با صنایع بزرگ در داخل و خارج از کشور کمک شایانی خواهد کرد. □
پی نوشتها:

۱ - مقاله حاضر بخشی از طرح تحقیقاتی، تحت عنوان راهکارهای توسعه صنایع کوچک در ایران است که در سال ۱۳۸۲ به سفارش سازمان همیاری و اشتغال فارغ التحصیلان و با همکاری جهاد دانشگاهی تربیت مدرس توسط نویسنده این مقاله به اجرا درآمده است.

۲ - همان طور که در جدول شماره یک ملاحظه می شود، تعداد واحدهای تولیدی صنعتی کوچک در سال ۱۳۸۰ نسبت به سال ۱۳۷۳، کاهش چشمگیری داشته است. به عبارت دیگر، طی ۸ سال گذشته شاهد رشد منفی ۳/۷ درصد واحدهای تولیدی صنعتی کوچک بوده ایم و این امر منجر به از بین رفتن ۲۷ هزار و ۷۳۵ فرصت شغلی در کشور شده است.

منابع و ماخذ:

- آکس، زولتان، جی؛ کارسون، بو و توریک، روی (۱۳۸۱). نقش صنایع کوچک در اقتصاد مدرن.

ترجمه: مجیدی، جهانگیر. تهران: موسسه خدمات فرهنگی رسا.

- سازمان صنایع کوچک ایران (۱۳۸۰). مجموعه اهداف، سیاستها و دستورالعملهای اجرایی. تهران: سازمان صنایع کوچک ایران.

- مرکز آمار ایران (۱۳۷۵). نتایج آمارگیری از کارگاههای صنعتی ۴۹ - ۱۰ نفر کارکن کشور. سال ۱۳۷۳. مرکز آمار ایران.

- مرکز آمار ایران (۱۳۸۲). نتایج آمارگیری از کارگاههای صنعتی ۴۹ - ۱۰ نفر کارکن کشور. سال ۱۳۸۰. مرکز آمار ایران.

- مولایی، محمد (۱۳۸۲). ارزیابی عوامل موثر در سودآوری صنایع کوچک در ایران. رساله دکترا. دانشگاه تربیت مدرس.

- ACS, Z.J. AND AUDRETSCH, D.B. (1991 A.) INNOVATION AND SMALL FIRMS. LONDON: CAMBRIDGE, MA: MIT PRESS.
- TYBOUT, JAMES (1998). MANUFACTURING FIRMS IN DEVELOPING COUNTRIES. GEORGETOWN UNIVERSITY.

• دکتر محمد مولایی: استادیار دانشگاه بوعلی سینا - گروه اقتصاد